

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **L. T. H. Y.**, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2022, č. j. OAM-49/ZA-ZA11-HA15-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2024, č. j. 19 Az 11/2022-55,

t a k t o :

- I. V řízení o kasační stížnosti **se pokračuje**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně původně žádala o udělení mezinárodní ochrany z důvodu narušení rodinného života nuceným vycestováním z území ČR. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalobkyni mezinárodní ochranu v žádné z forem předvídaných zákonem č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, („zákon o azylu“) neudělil. Krajský soud v Ostravě („krajský soud“) však rozsudkem ze dne 30. 5. 2022 č. j. 19 Az 11/2022 - 29, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Ke kasační stížnosti žalovaného však Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 5. 3. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022-58, zrušil rozsudek krajského soudu a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Krajský soud byl při rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem NSS, který byl sám vázán právním názorem vysloveným rozšířeným senátem NSS ze dne 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022 - 48. Rozšířený senát v citovaném usnesení konstatoval, že za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu lze považovat *pouze* újmu hrozící *ve státě původu* žadatele, pokud by s ohledem na takovou hrozbu vycestování představovalo porušení mezinárodních závazků ČR. Žalovaný proto nepochybil, pokud se při posouzení

důvodnosti doplňkové ochrany blíže nezabýval rodinnými vazbami žalobkyně na území ČR.

[3] Krajský soud proto v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížností. Poukázala především na skutečnost, že Krajský soud v Brně usnesením ze dne 9. 5. 2024, č. j. 41 Az 46/2023-35, tedy po rozsudku krajského soudu v nynější věci, požádal Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce (vedena jako věc C-349/24, *Nuratau* – jméno je fiktivní) týkající se výkladu čl. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany („kvalifikační směrnice“). Její zodpovězení se bezprostředně týká závěrů rozšířeného senátu NSS stran výkladu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Pokud by proto Soudní dvůr odmítl zužující výklad rozšířeného senátu, případ stěžovatelky by bylo nutné posoudit v souladu s předchozí judikaturou NSS, podle níž lze za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu považovat též zásah do soukromého a rodinného života na území ČR.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 8. 2024, č. j. 1 Azs 124/2024 - 33 přistoupil v souladu s § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), k přerušení řízení o kasační stížnosti, neboť zjistil, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé.

[5] Soudní dvůr ve věci samé rozhodl rozsudkem ze dne 5. 6. 2025, věc C-349/24. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 48 odst. 6 s. ř. s. vyslovil pokračování v přerušování řízení (výrok I tohoto usnesení). Po rozhodnutí Soudního dvora NSS nepožadoval po účastnících řízení vyjádření k rozsudku a jeho dopadu na projednávanou věc, neboť právní názor Soudního dvora je naprosto jasný a jeho aplikace na projednávanou věc je přímočará.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Jedná se totiž o kasační stížnost opakovanou ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, („s. ř. s.“), Podle tohoto ustanovení *kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.*

[7] Přípustnost opakované kasační stížnosti se omezuje na důvody, které Nejvyšší správní soud v souladu se zákonným omezením svého přezkumu dosud v téže věci neřešil. Podá-li ve stejné věci kasační stížnost druhý účastník řízení, je jeho návrh nepřipustný tehdy, napadá-li závěry krajského soudu, které jsou výsledkem aplikace právního názoru vyjádřeného v předchozím zrušujícím rozsudku (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 5. 2011, č. j. 6 As 1/2011 - 139, ze dne 20. 3. 2023, č. j. 4 As 178/2022 - 32, ze dne 19. 7. 2024, č. j. 3 As 267/2022 - 36). Tento výklad potvrdil rovněž Ústavní soud v nálezu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, podle něhož se omezení v § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. uplatní i v případě, že předchozí a následnou kasační stížnost podali rozdílní účastníci před krajským soudem. „Byla-li určitá právní otázka Nejvyšším správním soudem plně ve věci vyřešena k předchozí kasační stížnosti někoho jiného, mohou i osoby odlišné od původního

pokračování

stěžovatele k této otázce v následné kasační stížnosti přípustně namítat jen to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.“

[8] Stěžovatelka v projednávané věci nikterak nezpochybňuje, že se krajský soud v napadeném rozsudku řídil závazným právním názorem NSS vysloveným v rozsudku č. j. 7 Azs 186/2022-58. Zpochybňuje samotný tento názor NSS, respektive jemu předcházející výklad § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu zaujatý rozšířeným senátem v citovaném usnesení č. j. 7 Azs 186/2022 - 48. Jedním z případů, kdy je možné prolomit omezení přípustnosti opakované kasační stížnosti podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., je přitom podstatná změna judikatury (vedle rozhodnutí citovaných v předchozím bodu tohoto usnesení srov. zejm. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 - 165).

[9] Jak NSS připustil v usnesení ze dne 14. 8. 2024, č. j. 1 Azs 124/2024 - 33, jímž v této věci přerušil řízení o kasační stížnosti, na správnost závazného právního názoru NSS mohlo mít vliv posouzení předběžné otázky Soudním dvorem ve věci C-349/24, *Nuratau*. Soudní dvůr však v rozsudku ze dne 5. 6. 2025 v této věci dovodil, že čl. 3 kvalifikační směrnice brání tomu, aby byla za příznivější normu, kterou lze zavést podle tohoto článku, považována vnitrostátní právní úprava, podle níž se doplňková ochrana udělí státnímu příslušníkovi třetí země, který by byl v případě vycestování do země svého původu vystaven reálné hrozbě porušení práva na soukromý život z důvodu přerušení jeho vazeb na členský stát, který posuzuje žádost o mezinárodní ochranu. Aproboval tím výklad § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu zaujatý rozšířeným senátem, jenž tímto ustanovením upravený typ vážné újmy pro účely udělení doplňkové ochrany omezil na hrozbu *v zemi původu žadatele*.

[10] Krajský soud tak v dalším řízení rozhodoval za nezměněného skutkového a právního stavu a nedošlo ani k podstatné změně judikatury. Stěžovatelka proto mohla v kasační stížnosti věcně namítat pouze to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku. Takovou námitku neuplatnila. Krajský soud se ostatně závazným právním názorem kasačního soudu v napadeném rozsudku beze zbytku řídil. Podaná opakovaná kasační stížnost je tudíž podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná.

[11] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (výrok č. II tohoto usnesení).

[12] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2025

Michal Bobek
předseda senátu